

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Kulou v insolvenční věci

dlužníků – manželů: **Ludvík Kraina**, rodné číslo 821220/5199
trvale bytem Černá cesta 990/1, 735 35 Horní Suchá
korespondenční adresou Osadní 691/1, 735 64 Havířov
Renata Krainová, rodné číslo 855821/5589
trvale bytem Černá cesta 990/1, 735 35 Horní Suchá
korespondenční adresou Osadní 691/1, 735 64 Havířov

o splnění oddlužení

takto:

- I. Soud **bere na vědomí splnění oddlužení** dlužníků – manželů plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.
- II. Soud **schvaluje odměnu insolvenční správkyne: Mgr. Ing. Gabriela Bergmannová Burzová**, IČO 70339791, sídlem Veleslavínská 39/48, 162 00 Praha 6, za měsíce březen 2020 až listopad 2025 ve výši 77 625 Kč a její hotové výdaje ve výši 15 525 Kč a dále DPH v sazbě 21 % ve výši 19 561,50 Kč. Celkem **112 711,50 Kč**.
Soud schvaluje **odměnu insolvenční správkyne z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek** celkem ve výši **16 335 Kč** včetně DPH 21 %.
Celkem činí schválená odměna a náhrada hotových výdajů insolvenční správkyne **129 046,50 Kč** včetně DPH; celá tato částka byla insolvenční správkyňi zálohově uhrazena.
- III. Soud **zprošťuje** funkce insolvenční správkyne: **Mgr. Ing. Gabriela Bergmannová Burzová**, IČO 70339791, sídlem Veleslavínská 39/48, 162 00 Praha 6.
- IV. Soud **osvobozuje dlužníky – manžele** od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku. Osvobození se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.
- V. **Osvobození se vztahuje** i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníkům – manželům pro tyto pohledávky právo postihu.
- VI. **Právní mocí** tohoto rozhodnutí insolvenční řízení **končí**.

Odůvodnění:

1. Usnesením ze dne 9. 3. 2020 zjistil insolvenční soud úpadek dlužníků – manželů, povolil jeho řešení oddlužením a ustanovil do funkce insolvenční správkyňi. Usnesením ze dne 16. 11. 2020 rozhodl insolvenční soud o schválení oddlužení dlužníků – manželů plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty.
2. Podáním doručeným soudu dne 18. 12. 2025 insolvenční správkyne sdělila, že dlužníci – manželé v listopadu 2025 splnili poslední 60. splátku v rámci splátkového kalendáře, přičemž se jim podařilo

uspokojit pohledávky nezajištěných věřitelů ve výši 201 935,51 Kč, tj. 17,85 %. Sdělila, že schválené oddlužení sice nebylo dlužníkům zrušeno, ale dlužníci porušili svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po nich bylo možno spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů. V podrobnostech odkázala na průběžné zprávy. Správkyně navrhl, aby soud rozhodl o nesplnění oddlužení dlužníků a nepřiznal jim osvobození od placení zbývajících pohledávek.

3. Z obsahu spisu vyplývají následující skutečnosti:

- ze zprávy pro oddlužení (č. 1. B-3) vyplynulo, že oba dlužníci byli při jednání s insolvenční správkyní v evidenci Úřadu práce bez nároku na podporu v nezaměstnanosti, dlužnice byla zaměstnaná na dohodu o pracovní činnosti s příjmem ve výši 2 995 Kč měsíčně a oddlužení mělo být plněno z daru ve výši 3 400 Kč, dlužníci měli vzájemnou vyživovací povinnost a dále vyživovací povinnost vůči 3 dětem, pohledávky nezajištěných věřitelů byly přihlášeny ve výši 1 772 070,93 Kč a očekávaná míra uspokojení byla 7,92%;
- ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 20. 12. 2021 (č. 1. B-9) vyplynulo, že oba dlužníci jsou výdělečně činní, srážky však prováděny nebyly, byl pravidelně hrazen dar ve výši 3 400 Kč,
- ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 10. 11. 2022 a dne 28. 12. 2022 (č. 1. B-10) vyplynulo, že dlužnice je od 18. 10. 2022 v dlouhodobé pracovní neschopnosti, dlužník k 11. 4. 2022 ukončil zaměstnání a byl veden na Úřadu práce s podporou v nezabavitelné výši, k 20. 6. 2022 však byl sankčně vyřazen, insolvenční správkyní sdělil, že má příležitostné příjmy z DPP, avšak tyto nedoložil, insolvenční správkyní byl opakovaně upozorněn, aby si našel zaměstnání s odpovídající mzdou; srážky z příjmů dlužníků byly nepravidelné, pravidelně byl však hrazen dar ve výši 3 400 Kč;
- ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 30. 12. 2023 (č. 1. B-11) vyplynulo, že dlužník dne 1. 2. 2023 nastoupil do zaměstnání s hrubou mzdou ve výši 17 300 Kč, ze které nejsou prováděny srážky, dlužnice byla do 31. 1. 2023 v pracovní neschopnosti, poté v evidenci Úřadu práce s podporou v nezabavitelné výši, dne 1. 7. 2023 nastoupila do zaměstnání s hrubou mzdou ve výši 17 300 Kč, ze které nejsou prováděny srážky, dlužníci byli opakovaně vyzváni k navýšení příjmů; dar byl hrazen řádně, nepravidelně i ve vyšší výši než 3 400 Kč;
- ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 30. 12. 2024 (č. 1. B-12) vyplynulo, že dlužníci jsou zaměstnaní, dar byl od února 2024 navýšen na 3 500 Kč a od března 2024 byly rovněž na účet oddlužení hrazeny splátky dlužníků, avšak toliko ve výši max. 748 Kč měsíčně;
- ze zprávy o plnění oddlužení ze dne 18. 12. 2025 (č. 1. B-17) vyplynulo, že po upozornění insolvenčním soudem narostly čisté mzdy dlužníků a byla z jejich příjmů prováděna srážka každému ve výši 3 206 Kč, nadále byl rovněž hrazen dar ve výši 3 400 Kč;
- z vyjádření dlužníků doručenému soudu dne 12. 2. 2026 vyplynulo, že dlužníci v době schválení oddlužení měli 3 nezaopatřené školou povinné děti, po dobu posledních dvou let jenom jedno dítě do 18 let, dárce vždy platil částku určenou soudem a dlužníkům byly prováděny srážky ze mzdy, před správkyní nic nezatajovali a k pracovní smlouvě se snažili doložit i dohody, dle názoru dlužníků dostáli tomu, co se po nich požadovalo a udělali vše pro to, aby dostáli svým závazkům, dluhy uznali a řešili je.

4. Vzhledem ke skutečnosti, že od 1. 6. 2019 nabyla účinnosti tzv. oddlužovací novela (provedená zákonem č. 31/2019 Sb.), insolvenční soud při použití jejího přechodného ustanovení (čl. II) aplikoval na daný případ zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění po novele č. 31/2019 Sb. (dále jen „IZ“). Dané insolvenční řízení bylo totiž zahájeno a rozhodnutí o úpadku bylo vydáno po nabytí účinnosti oddlužovací novely. Současně insolvenční soud aplikoval insolvenční zákon ve znění před novelou provedenou zákonem č. 252/2024 Sb., neboť insolvenční řízení bylo zahájeno před nabytím účinnosti této novely.

5. Podle § 413 odst. 1 IZ splnění oddlužení vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, jinak rozhodne o nesplnění oddlužení. Současně insolvenční soud rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Odvolání proti tomuto

rozhodnutí mohou podat dlužník, insolvenční správce a věřitelé; toto rozhodnutí je účinné nabytím právní moci, jeho právní mocí insolvenční řízení končí.

6. Podle § 412a odst. 1 písm. c) IZ oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je splněno, jestliže po dobu 5 let od schválení oddlužení nebylo dlužníku oddlužení zrušeno a dlužník neporušil svou povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po něm bylo možno spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů; má se za to, že tuto povinnost neporušil, jestliže v této době splatil nezajištěným věřitelům alespoň 30 % jejich pohledávek.
7. Podle § 412 odst. 1 IZ po dobu trvání účinků schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty je dlužník povinen a) vykonávat přiměřenou výdělečnou činnost a v případě, že je nezaměstnaný, o získání příjmu usilovat; nesmí rovněž odmítat splnitelnou možnost si příjem obstarat, b) hodnoty získané dědictvím, darem a z neúčinného právního úkonu, jakož i majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, vydat insolvenčnímu správci ke zpeněžení a výtěžek, stejně jako jiné své mimořádné příjmy a část výtěžku zpeněžení majetku náležejícího do společného jmění manželů, použít k mimořádným splátkám nad rámec splátkového kalendáře; za mimořádný příjem se nepovažují plnění z pojistných smluv o škodovém pojištění a plnění z titulu práva na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, c) bez zbytečného odkladu oznámit insolvenčnímu soudu, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru každou změnu svého bydliště nebo sídla a zaměstnání, d) vždy k 15. březnu a k 15. září kalendářního roku předložit insolvenčnímu soudu, přehled svých příjmů za uplynulých 6 kalendářních měsíců, neurčí-li insolvenční soud v usnesení o schválení oddlužení jinou dobu předkládání; insolvenční soud může v usnesení o schválení oddlužení stanovit i to, že přehled příjmů bude dlužník předkládat, e) nezatajovat žádný ze svých příjmů a na žádost insolvenčního soudu, insolvenčního správce nebo věřitelského výboru předložit k nahlédnutí svá daňová přiznání za období trvání účinků schválení oddlužení, f) neposkytovat nikomu z věřitelů žádné zvláštní výhody, g) nepřijímat na sebe nové závazky, které by nemohl v době jejich splatnosti splnit, h) vynaložit veškeré úsilí, které po něm lze spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek svých věřitelů.
8. Insolvenční soud na základě obsahu spisu dospěl k závěru, že dlužníci v řízení řádně plnili své povinnosti a snažili se uspokojit pohledávky svých věřitelů v maximální míře, podle jejich možností a schopností. Při schválení oddlužení nebyli dlužníci zaměstnaní a očekávalo se plnění pouze z daru ve výši 3 400 Kč. V průběhu oddlužení si dlužníci našli zaměstnání a ačkoli u dlužnice došlo k několikaměsíčnímu období pracovní neschopnosti a oba dlužníci byli rovněž po několik měsíců vedeni na Úřadu práce s podporou v nezaměstnanosti v nezabavitelné výši, převážnou část splátkového kalendáře byli oba výdělečně činní. Dar ve výši 3 400 Kč byl hrazen pravidelně, několikrát byl rovněž navýšen a byl hrazen i v měsících, kdy docházelo ke srážkám ze mzdy dlužníků. Nižší srážky ze mzdy byly také ovlivněny počtem vyživovacích povinností. Celkově na pohledávky nezajištěných věřitelů uhradili částku 201 935,51 Kč, což činí 17,85 % jejich výše. Původní předpokládanou míru uspokojení věřitelů tudíž přesáhli. Po celou dobu řízení komunikovali se správkyní i soudem, poskytovali součinnost a jevíli o průběh oddlužení opravdový zájem. Soud má za to, že přestože oddlužení neproběhlo zcela bezproblémově, lze konstatovat, že dlužníci veškeré úsilí, které po nich bylo možné spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek věřitelů vyvíjeli.
9. Ve výroku I. proto vzal insolvenční soud v souladu s ustanovením § 413 ve spojení s § 412a odst. 1 písm. c) IZ na vědomí splnění oddlužení dlužníků – manželů plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty. Učinil tak s ohledem na skutečnost, že oddlužení dlužníků – manželů nebylo zrušeno po dobu 5 let od jeho schválení, a současně dospěl insolvenční soud k závěru, že dlužníci neporušili povinnost vynaložit veškeré úsilí, které po nich bylo možné spravedlivě požadovat, k plnému uspokojení pohledávek věřitelů.

10. Ve výroku II. usnesení rozhodl insolvenční soud o odměně a hotových výdajích insolvenční správkyne dle vyhlášky 313/2007 Sb., o odměně insolvenčního správce a o náhradách jeho hotových výdajů, ve znění účinném od 1. 6. 2019 do 30. 9. 2024, dále jen „vyhláška“. Soud schválil hotové výdaje a odměnu insolvenční správkyne za období od měsíce března 2020 do listopadu 2025, která sestává z 69 paušálních částek hotových výdajů podle § 7 odst. 4 vyhlášky a 69 částek odměny podle § 3 odst. 2 písm. a) vyhlášky. Dále přiznal DPH ve výši 21 % za totéž období. Insolvenční správkyne dle § 38 odst. 1 IZ náleží odměna za 54 přezkoumaných přihlášek pohledávek věřitelů ve výši 16 335 Kč včetně DPH.
11. Ve výroku III. zprostil insolvenční soud insolvenční správkyne v souladu s ustanovením § 413 IZ funkce.
12. Dlužníci – manželé v průběhu insolvenčního řízení spolupracovali s insolvenční správkyne i soudem a řádně včas plnili své povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení. Soud dle obsahu spisu neshledal na straně dlužníků takové porušení povinností, které by odůvodnilo nepřiznání osvobození. Proto soud ve výroku IV. a V. osvobodil v souladu s ustanovením § 414 IZ dlužníky – manžele od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. Osvobození se nevztahuje na pohledávky vzniklé po rozhodnutí o úpadku. Osvobození se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Osvobození se dále vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníkům – manželům pro tyto pohledávky právo postihu.
13. Soud poučuje dlužníky – manžele, aby v případě, že před zahájením insolvenčního řízení bylo vedeno exekuční řízení týkající se jejich závazků, informovali příslušné exekutory o splnění oddlužení a osvobození.

Poučení:

Proti výroku I. a II. lze podat odvolání do 15 dnů od doručení tohoto usnesení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Proti výroku III. a VI. není odvolání přípustné.

Proti výroku IV. a V. lze podat odvolání do 15 dnů od doručení tohoto usnesení k Vrchnímu soudu v Olomouci, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě. Odvolání může podat pouze věřitel, jehož pohledávka vůči dlužníkům – manželům nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním však lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníků – manželů.

Ostrava 18. května 2026

Mgr. Petr Kula v. r.
samosoudce